

URZĄD PATENTOWY

B 27 k 3/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24615.

Kl. 38 h, 2/01.

Carl Schmittutz
(Bad Kissingen, Niemcy).

Sposób nasycania i zabarwiania ściętych pni drzewa za pomocą osmozy.

Patent dodatkowy do patentu Nr 21485.

Zgłoszono 18 czerwca 1935 r.

Udzielono 27 lutego 1937 r.

Pierwszeństwo: 19 czerwca 1934 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 11 maja 1950 r.

Nasycanie według patentu Nr 21 485 drzewa świeżo ściętego skutecznia się przez usuwanie kory i łyka oraz powlekanie pni środkiem nasycającym, stężonym w większym lub mniejszym stopniu, przy czym środek ten wsiąka w drzewo dzięki ciśnieniu osmotycznemu. Po tej obróbce pnie staczą się w jedno miejsce, układa ściśle i przykrywa osłoną od deszczu. Pnie pozostawia się w tym położeniu tak długo, aż środek nasycający wsiąknie na dostateczną głębokość, a pnie wyschną.

Jeżeli jednak zewnętrzna warstwa pnia wyschła zbyt szybko na powietrzu, a we-

wnętrzne warstwy pnia są jeszcze wilgotne, wtedy sucha warstwa zewnętrzna utrudnia wsiąkanie środka nasycającego względnie nie daje możliwości dalszego przesycania warstw wewnętrznych pnia.

Sposób według wynalazku usuwa te niedogodności.

Aby umożliwić bezpośrednie zetknięcie się środka nasycającego z wilgotnymi wewnętrznymi warstwami drzewa i osiągnąć w przeciągu krótkiego czasu nasycenie drzewa na dostateczną głębokość, układa się pnie jeden obok drugiego i jeden na drugim tak, iż przylegają one do siebie w

ich kierunku podłużnym. Układanie pni, ewentualnie na odpowiednim podkładzie jest wykonywane tak, iż otrzymuje się stos o trójkątnym przekroju poprzecznym. Stos ten pokrywa się ze wszystkich stron warstwami odpowiedniego materiału nie przepuszczającego wilgoci. Warstwy te ułożone są tak, iż tworzą jakby namiot, przy czym są one ułożone tak, jak się układa dachówki. Otrzymuje się więc pokrycie nie przepuszczające wody. Drzewo nie wysycha więc szybko, lecz zawiera pierwotną wilgoć przez długi okres czasu np. kilka miesięcy. Jeżeli nasycą się pnie o różnej długości, to najpierw układa się pnie o jednakowej największej długości, a następnie dopiero pnie o mniejszej długości, przy czym stos pni przykrywa się tak, aby deszcz spływał po nim, a pod przykryciem nie było wolnych przestrzeni. Również powierzchnie czołowe stosu należy przykryć szczelnie, aby wiatr działający w kierunku podłużnym stosu nie dostawał się pomiędzy pnie. Aby jeszcze bardziej zwolnić wysychanie przykrytych pni, co jest bardzo ważne ze względu na późniejsze pęknięcie drzewa, powierzchnie cięcia pni uszczelnia się.

Sposób według wynalazku nadaje się również do nasycania budulca i belek, przy czym drzewo układa się i uszczelnia w sposób powyżej opisany.

Przy nasycaniu kawałków drzewa o małej długości zbędne jest usuwanie kory, wystarczy pokrycie powierzchni czołowych kawałków drzewa warstwą środka nasycającego. Kawałki te układa się pionowo tak, iż ich powierzchnie, wzdłuż których drzewo było ścięte, przylegają do siebie, przy czym liczba szeregów umieszczonych jeden obok drugiego i jeden za drugim, jako też liczba kawałków osadzanych jeden na drugim, może być dowolna. Dolną warstwę układa się bezpośrednio na ziemi, lecz na odpowiednim podkładzie, co zapobiega wsiąkaniu środka nasycającego w ziemię.

Następnie przykrywa się stos w sposób powyżej opisany.

Przy stosowaniu sposobu według wynalazku osiąga się nie tylko wsiąkanie środka nasycającego do pnia na odpowiednią głębokość, lecz również doprowadzenie do wnętrza pnia stosunkowo wielkich ilości tego środka.

Na rysunku fig. 1 uwidoczniła stos drzewa z pni o jednakowej długości; fig. 2 — pokrycie tego stosu; fig. 3 — stos pni o rozmaitej długości, fig. 4 — pokrycie tego stosu, a fig. 5 — stos kawałków drzewa o małej długości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób nasycania i zabarwiania ściętych pni za pomocą osmozy według patentu Nr 21 485, znamienny tym, że ścięte pnie po usunięciu kory i łyka i ewentualnie po ich rozcięciu pociągają się w stanie świeżym warstwą materiałów nasycających (impregnacyjnych), rozpuszczających się w wodzie, w postaci pasty lub stałej, tak jak się pokrywa np. farbą olejną, po czym z pni układa się stos posiadający w przekroju poprzecznym kształt trójkąta który przykrywa się ze wszystkich stron szczelnym pokryciem.

2. Odmiana sposobu według zastrz. 1, w zastosowaniu do krótkich kawałków drzewa, znamienna tym, że kawałki te, z których usunięto korę lub nie usunięto kory, pokrywa się na powierzchniach czołowych środkami nasycającymi, po czym z kawałków tych, ustawionych pionowo jeden na drugim tak, iż powierzchnie cięcia przylegają do siebie, układa się stos, który przykrywa się szczelnie osłoną zabezpieczającą od przenikania deszczu.

Carl Schmittutz.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

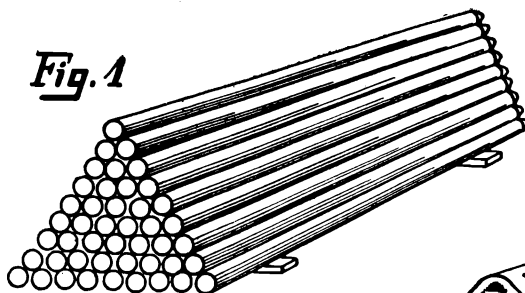

Fig. 2

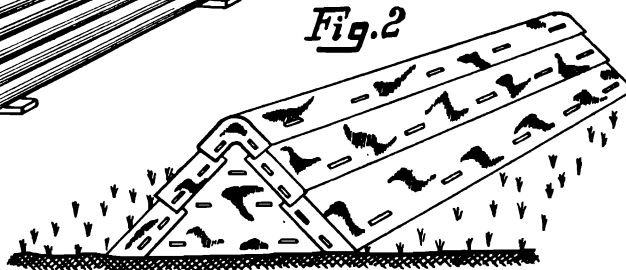

Fig. 3

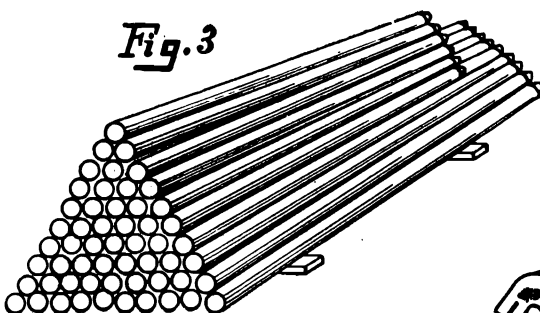

Fig. 4

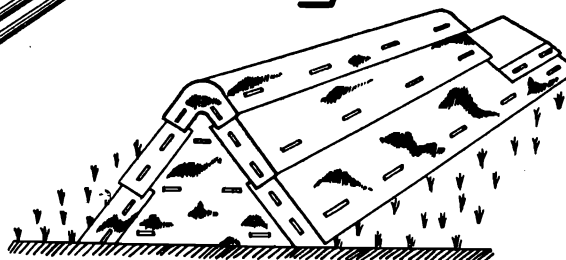

Fig. 5

